

stor Gavn for Jagten paa en Egn, at der findes et slegt Jagtcentrum, idet Vildtet som bekendt har Tilbøjelighed til at sprede sig ud over Egnen, og man kan sige, at den, der med Dvofrelser har stiftet sig et saadant Jagtcentrum, forsyner Naboerne rundt omkring med Vildt. Men ogsaa af andre Grunde kan jeg ikke gaa ind paa det, fordi det altid har været et fast Princip i Lovene, at Jagtretten skal følge med Grundejendomsretten. Der staar i Forordning af 20de Maj 1840 § 1: „Jagten i Bort Rige Danmark skal uden for Bore Vildtbandedistrikter samt de Steder, hvor den fremdeles bliver Os forbeholden, tilkomme Grundejeren“, og i Lov af 25de Marts 1851 hedder det ligeledes i Spidsen, nemlig i § 1: „Hvor Jagtretten paa Enemærker ikke er forenet med Ejendomsretten over Grunden, skal den kunne indløses af Grundejeren.“ Det foreliggende Lovforslag begynder paa samme Maade i den første Linie med de Ord: „Jagtretten tilkommer Grundejeren“. Det forekommer mig da noget beynnderligt allerede i § 3 at fastslaa, at Jagtretten ikke tilkommer Grundejeren, og det er jo det, der er sagt, thi der er vist ingen af de Herrer, der vil benægte, at en Godsejer er Grundejer til sin Jæsejerd. Det næste Punkt har den ærede Ordfører udførlig omtalt, nemlig Jagtferdselen paa Isen. Jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse, at der ikke er Grund til at tillade Fjok at komme der om Vinteren, hvor de ikke have Lov til at komme om Sommeren. Dermed staar i Forbindelse en anden Ændring til § 15. Jeg kommer nu til § 14, som har spillet en vis Rolle; den angaar Søn- og Helligdagsjagt og Nattetjagt. Jeg har ikke forandret mit Standpunkt i saa Henseende, men mener, at det er heldigt at faa et Forbud mod Jagt paa Søn- og Helligdage samt om Natten, dog med den Ændring, at der ved Natten skal forstaaes 2 Timer efter Solens Nedgang til en Time før dens Opgang. Det er et Spørgsmaal, der har været meget debatteret baade her i Tinget og omkring paa Landet. Jeg fastholder mit Standpunkt og stemmer imod, at Paragraffen udgaar. Der er et Spørgsmaal, jeg vil tillade mig i Forbigaaende at rette til den ærede Minister. Der staar i Ændringsforslaget Nr. 33: „Naar Vildtet forsendes i Indpakning, skal denne være indrettet saaledes, at Indholdet kan undersøges“. Det er en Forandring af § 17, hvor der staar: „Naar Vildt forsendes i Emballage, skal denne enten være indrettet saaledes, at Indholdet kan ses, eller tydelig være paategnet en nøjagtig Angivelse af Stykketallet og

Arten af det i samme beroende Vildt, samt for Naavildts og Ursugles Vedkommende tilige af Kønnen. Opstaar der Misstanke om, at Angivelsen er urigtig, er Politiet berettiget til at aabne Emballagen og undersøge Indholdet“. Nu er altfaa Bestemmelsen om Politiets Ret til at aabne Emballagen strøgen. Jeg vil spørge den ærede Minister, om han tror, nogen overhovedet er berettiget til at undersøge, hvad der findes i en saadan Indpakning, thi jeg ser ikke, der er nogen Forsøgelse ved at bestemme, at naar Vildtet forsendes i Indpakning, skal den være indrettet saaledes, at Indholdet let kan undersøges, naar ingen har Lov til at undersøge det. Man kan da lige saa godt lade Fjok have Lov til at indpasse Vildtet fuldkommen sikkert og solidt. Det er mig bekendt, at der er stet Misbrug med at forsende Vildt i Indpakning i Fredningstiden, men Politiet staar magtesløst over for dette, naar det ikke har Ret til at undersøge Indpakningen. Jeg vilde gerne høre af den ærede Minister, om der overhovedet er nogen Ret til at foretage en saadan Undersøgelse. I Ændringsforslaget Nr. 62 har Flertallet foreslaaet, at § 38 skal udgaa. Denne Paragraf, indeholder følgende Bestemmelse: „Har Politiet Grund til Misstanke om, at nogen, der driver Handel med Vildt, har modtaget fredet Vildt i Strid med § 18 eller har modtaget Vildt, der antages at være erhvervet ved ulovlig Jagt, er det berettiget til i den handlendes Forretningslokaler at foretage Undersøgelse efter saadant Vildt. Det vilde være meget beklageligt, om denne Bestemmelse blev strøgen, thi det er ganske sikkert, at samtlige professionelle Krybskytter have ganske jærlig Tilhold i disse Smughandler, hvor de kunne blive af med deres Varer, de saa forholdsvis ikke meget for dem, men begge Parter tjene dog godt derved. Selv om nu Politiet ved, at vedkommende Krybskytte sælger fredet Vildt i urette Tid, staar Politiet dog magtesløst, naar det ikke kan foretage en Undersøgelse hos de handlende. Jeg har nu kun tilbage det sidste Ændringsforslag under Nr. 65 til en ny Paragraf. Den lyder saaledes: „Gendarmene kunne ikke antages til Jagtopsyn eller anvendes som Politit og Vidner i Jagtsager.“ Man kunde passende kalde det Røstinen i Bølseenden. Jeg skal ikke opholde mig ved, at man i denne Lov, hvor man saa værdt har værnet om Fattiglemmernes Borgerrættigheder ved at stryge Bestemmelsen om, at de ikke maa gaa paa Jagt, hvad jeg i øvrigt godt kan slutte mig til, vil paa den anden Side berøve Gendarmene en af deres Borgerrættigheder;